

Pracovní scénář – Annemari Wünsch

Zpracovali: Blanka Králová, Mahulena Kuzmaničová a Vojtěch Bogar; ZUŠ Česká Lípa

1. **Andulko, mé dítě** – jedna sloka – violoncello, klavír, zpěv
2. **Pamětnice:** Česky jsme zpívali akorát to „Andulko, mé „dítě“. Vždycky kluci: „Mé dítě.“
3. **Blanka:** Paní Annemari Wünsch se narodila 11. 2. 1935 a vyrůstala v Janově. Oba rodiče byli němečtí skláři. Tatínek byl brusič zavrtávač a maminka později pracovala ve skladu v manipulaci. Postavili si domek, o který v roce 1945 po skončení 2. světové války přišli.
4. **Pamětnice:** Bylo mi tenkrát deset, když nás z toho domu vyhodili. Takovou starou dřevěnou chalupu nám přidělili na bydlení, s dvěma místnostma.
5. **Mahulenka:** Kromě ztráty majetku nebo nižšího počtu lístků na výdej potravin byli sudetští Němci pronásledováni i jinými způsoby.
6. **Pamětnice:** Maminka mi dala dělat kozačky z filcu u ševce v Chotovicích, tam byl švec, který to šil. A já jsem se tak těšila na zimu, až je budu nosit. No a maminka říkala, ty kozačky si vem na sebe, nebo ti je seberou, tak jsem si je vzala na sebe a oni mi je svlíkli.
7. **Pamětnice:** Náušnice mi vyndali z uší. taková byla tenkrát doba, no...
8. **Blanka:** Spousta Němců musela v té době odejít. Nicméně sklárny, které v této oblasti fungovaly již od 14. století, by neměl kdo obsluhovat, kdyby všichni Němci byli odsunuti. I rodina paní Wünsch zůstala a malá Annemari se začala učit česky, což s sebou přineslo i úsměvné momenty.
9. **Pamětnice:** Já jsem se naučila česky od dětí na ulici. Víím, že děti, když něco nebylo pravdivý, tak se říkalo: Nekecej. A Já jsem paní

učitelce řekla: „Nekecej,“ a ona mi takovou lípla... jsem viděla jiskřičky.

10. **Mahulenska:** Paní Wünsch pokračovala ve sklářské rodinné tradici. Vyučila se malířkou skla a dlouhá léta pracovala v tzv. Devítce, což bylo Borské sklo 09. Po roce 1948 už podle svých slov mohla vydechnout. Komunisté se o Němce už moc nezajímali.
11. **Blanka:** Se svým budoucím manželem se seznámila při lyžování na Tolštejně.
12. **Komentář:** Pan Karel Wünsch byl sklářem, akademickým umělcem. Tvořil hlavně interiérová díla, jako byly skleněné stěny a vitráže. Do zahraničí se dostal jen výjimečně a bez rodiny, aby ho náhodou nenapadlo emigrovat, jak si tenkrát komunisté mysleli.
13. **Pamětnice:** Poprvé když letěl do toho Finska, tak jsem na tom letišti tak brečela... Říkám on se mi určitě nevrátí, protože tam ho vyloženě chtěli.
14. **Mahulenska:** Když jsme si na návštěvě u paní Wünsch sypali cukr do kávy, netušili jsme, že se díváme na slavný kousek historie, který pan Wünsch pomáhal dotvářet coby člen liberecké umělecké komise. Cukřenka patřila do tzv. Ještědského souboru, což byl soubor skleněného a keramického nádobí, které pan Wünsch navrhl pro právě vznikající hotel Ještěd.
15. **Blanka:** ... a sklářská rodinná tradice Wünschových pokračuje. Syn David tvoří ve své galerii v Novém Boru foukané sklo nad kahanem a paní Wünsch dál maluje na přání ve svém domečku u lesa půvabné podmalby na skleněné tabulky.